

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Στον Ι. Ναύ του Αγ. Διονυσίου Αεροπλανιτών των Αθηνών έγιναν οι γάμοι της δ. Βίλης Παντίδα, θυγατέρας του συμπολίτη, γαμπρού Ευθυμίου Παντίδα, με τον κ. Νικόλαο Ντέσκα.

Στον Ι. Ναύ Αγ. Γεωργίου (Ριζάρη), έγιναν οι γάμοι της δ. Μαρίας Κιαθρέπτη, το γένος Ανθούλας Αναστάτου με τον κ. Άρη Γκωναντίδη.

Θερμά συγχαρητήρια

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι η συμπολίτισσα Μαρ γαρίτα Ανδρόντου, το γένος Μπράτσου.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι ο συμπολίτης Κώστας Κρίκος.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξείδι η συμπολίτισσα Μαρίτσα Προκαλάμου.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ευθύμιος Ν. Κατσιμπούρης 1983
Ασημάκια Κατσικώστα 1983
Παρασκευάς Πλατώνης 1983
Ασημάκια Πλατώνη 1983
Αναστάσιος Παπαγεωργίου 1983
Εμμ. Φανιδάκης 1983
Μιχαήλ Κωστασιανοναγιάτης 1982
Βασίλειος Κατσούλης 1983
Βασίλης Χονδραμμάλης 1983
Ευφροσύνη Ταμπάκοπούλου 1983
Μαρία Παπαμάνου 1983
Κωνσταντίνος 1981, '82, '83
Γεώργιος Μητράκος 1982
Θεόδωρος Ν. Κομμένος 1979, 1980, 1981

Μαίρη Παπαδοπούλου 1983, 1984
Νανά Ζαχαριανού 1983
Ιφιγένεια Αναστασοπούλου 1982
Μάρα Μανιάκη 1981
Ευαγγελία Μαρίνη 1983
Γιότα Παπαγεωργίου — Κοπίδη 1983

Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου 1983
Ελένη Τσιπούρα — Μυλωνά 1983
Ιωάννης Βιδάλης 1983
Αλίκη Ζαχαριανού 1983
Παναγιώτης Κοραΐς 1982
Δημήτριος Λεβαντής 1983
Όλγα Χαριτοπούλου 1983
Μαρίανθη Κατράκη 1983
Μαίρη Ανδρεάδου 1983
Αχιλλεύς Μπαλταδόρος 1983
Γεώργιος Μαρδάρης 1983
Άφροδίτη Άλεξά 1983
Ιωάννης Πατσούλας 1983
Ελένη Πατσούλα 1983
Γεώργιος Καραχρήστος 1983
Σπύρος Σφέτσος 1976, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83
Παναράια Μπελεσιώτη 1983
Ιωάννης Φούσκας 1983
Ζαχαρίας Τρίγκας 1983
Ηλίας Ζήσης 1982

Φούλα Πίγκου 1983
Άλεξάνδρος Άρβανίτης 1983
Χαρίκλεια Νοθανάλη 1983
Ανδρέας Κατίκας 1983
Ιωάννης Γιακουμάκης 1983
Ηλίας Παλιδίδης 1983
Μαρία Πορτούλα 1983
Ευστάθιος Κάλκης 1983
Μαίρη Καμύση 1983
Ηλίας Θεοφάνης 1983
Μαρία Σκουρλέτου 1983
Ιωάννης Κάλκης 1982, 1983
Μιχαήλ Σαλούρης 1983
Κυριάκος Κατάσος 1983
Ζωή Καπάτου 1982, 1983
Ανδρέας Τσαναγής 1983
Αθανάσιος Μοσχολίδης 1983
Οικόγεια Καρανασάπουλου 1983
Δημήτριος Παπαλάιος 1983
Νικόλαος Παπαλάιος 1983
Γεώργιος Εύθ. Μπαρλίκας 1982, 1983
Ευστάθιος Μίχος 1983
Νικόλαος Γκέγκιος 1982, 1983
Γεώργιος Νάκος 1983
Χρήστος Νάκος 1983
Δημήτριος Πλατώνης 1983
Άθηνά Τεζή 1983
Απόστολος Πλαφουτζής 1983
Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης 1983
Ηλίας Κατσακούλας 1982, 1983
Εξωτερικό
Παναγιώτης Μαρδάρης 1983
Δημήτριος Κάλκης 1983.

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΜΗ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΕΥΘ. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗ

Ο κ. Αναστάσιος Τζιγγούνης, δι' αγοράν 10 αντιτύπων, ύψους 1000 δρχ.

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Ο κ. Ιωάννης Ε. Φούσκας, εις μνήμην Δήμου Α. Καμμένου, διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 1.000.

Η κ. Μαίρη Καμύση, εις μνήμην προσφύγων συγγενών της,

διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Ο κ. Ιωάννης Παϊπάς, δι' ενίσχυσιν της εφημερίδας δρχ. 1.000.

Ο κ. Μιχαήλ Τσέτος, εις μνήμην της συζύγου του Ασημίνας, διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 1.000.

Ανώνυμος, εις μνήμην Δημητρίου Νερούτσου, διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 500.

Ο κ. Αντώνιος Σταυρουδάκης, διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 10.000.

Η κ. Παυλίνα Παναγοπούλου, εις μνήμην του συζύγου της διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Ο κ. Κώστας και η κ. Α. Κατερίνη Καραγεώργου, εις μνήμην του πατρός Τάκη Παναγοπούλου, διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Η κ. Λούλα Άρβανίτη, εις μνήμην του αδελφού της Τάκη Παναγοπούλου, διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Η κ. Ασπέρω Ρόζενμπεργκ, διὰ τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

Οι αδελφοί Κρίση και Νικόλαος Καμμένος, διὰ τας εορτάς του Πάσχα, υπέρ των φιλοanthρωπικών σκοπών του Συνδέσμου, εις μνήμην των γονέων των και αδελφού των Δήμου δρχ. 5.000.

Ο κ. Κων. Γερασάκης, εις μνήμην Δήμου Κομμένου για τούς σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 2.000.

ΚΟΥΛΟΥΜΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ

ΓΑΛΑΞΙΔΙ, Καθαρά Δευτέρα. — Από πρωίας της Καθάρας Δευτερας το Γαλαξείδι γόρτασε το Κουλούμα με σπρηρό κόσμου. Πλήθος αυτών προς αναζήτησή τους αυθιγκινών Ι. Χ., εκδρομικά πούλμαν, προχόρσιτα κατέβησαν το ένα μετά το άλλο, να πιάσουν θέσεις παρὰ το άλως της Πέρα. Πάντας να γιορτάσουν τα Κούλουμα, με νηστίσια φαγητά και την πομπηροπαρόδοτη «λαγάννα» Ο μοναδικός φούρνος όλη την νύκτα ξεφούρνιζε τις λαγάνες, για να προμηθεύσει στους νηστίους και ξένους, γιατί χωρίς την ξεστή λαγάννα δεν νοιάζει κανείς ότι είναι κολλούμα. Τα φαρκάκια με τα θαλάσσινα των, σκινούς, χιουπόδια και άλλα μισοκαπουλάκια την λείαν των στους πραινευστάτους και εντοπίους που ήθελαν να γευθούν θαλάσσινα, που μισοκαλούσαν θάλασσα ιδίως οι σκινό με ξεστή λαγάννα είναι το μάνα για τους μεζεδάδες.

Η ώρα κυλάει γρήγορα και τα μεγάλωνα του Πολιτιστικού Συλλόγου, ειδοποίησαν τους ξένους όσους δεν επιθυμούν να αλευρομυτιωροαθούν να περάσουν στην απέναντι όχθη, όχι βέβαια Ιορδάνη, αλλά της «ΠΕΡΑ ΠΛΑΝΤΑΣ», που ελευρείται και πύραυλος ζώνη και τα μετάρια εξοικαλούσαν να μεταβιβούν τα αυτά προς αποφυγή παρεξηγήσεων.

Πράγματι, περίπου δύο χιλιάδες εορταστές είχαν παραταχθεί κατά μήκος της παραλίας της «Πέρα» Πλάτας, αναμένοντας την ώρα της εξέδου, όλοι των κυτών με αγωνία τα ωρολόγια των, γιατί στη 1.30 μεσημερινή ακούγεται και πάλιν το μεγάλο: Προσέχ!... προσέχ!... σε ένα τέταρτο κατέρχεται ο Καρναβάλις.

Εν τω μεταξύ από μακριά ακούγονται κουδουνίσματα τροβάτων και μπιρνιές φωνές από τους νέους της πατρίδας μας, οι οποίοι αγχωμένοι από την αβύσσιν και το αλευρό μιάζουν σαν τους μαύρους της Αφρικής. Είναι οι πρόπομποι της φέστας. Προηγούνται γαϊδουράκια με καθυλακάρια και κλάψουν, φορούν... μπιτζάμες και αποκριάτικα καπέλα τα οποία προκαλούν γέλια στους θεατές. Μετά φθάνουν στην πλατεία Μάλας αρχίζει ο αλευροπλέγμος επιδικαίων και οδικών που βρίσκονται στη ζώνη επιχειρήσεων. Ένα σινεφω από αλευρό και σκόνες χρώματα παρουσιάζουν ένα ηφαίστειον σε λογις λογις απ' χρώσεις. Ο κόσμος από την Πέρα — Πάντα χειροκρατεί. Τύμπαν, σάλιγγες, νταούλια δονούν την ατμόσφαιρα. Η παραλία έχει κλυθεί από το αλευρό και χρώματα. Κορίτσια, αγόρια από τη Αθήνα, ντόπια και ξένα έχουν επιδοθεί σε όμιλα ποιος θα ε

λειώσσει περισσότερο. Αγαυό έρμου από πλατεία Μαμα μέχρι Κουμικόν Όμιλον κινούνται ο δόλος αυτός προς αναζήτησή τους. Όλοι πρέπει να γίνουν αγκυρώσει, το καλεί η μέρα! Όσοι δεν το θέλουν τρέχουν στα στενά για να κρυφθούν κάπου, για να αποφύγουν το αλευρόμα από φιλικά πρόσωπα που το θεωρούν... σάββατο που δεν αλευρώθηκαν οι άλλοι και προδίδουν το έθιμο.

Στις 2 η ώρα απογευματινή κοιτράχονται τα άρματα, ετολμένα με αποκριάτικες γιρλάντες για να παραλάβουν την... νύφη! Στο πρώτο άρμα επιβαίνει ο γαμπρός, ενώ στα πλάγια του άρματος μια ταμπέλλα γράφει: «ΠΡΟΣΕΧ! Ο ΓΑΜΒΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΕΘΕΝΟΣ!» και άλλα πιπιδά από την επικαιρότητα. Τα άρματα γίνονται δεκτά με νέες εκδηλώσεις του πλήθους. Γέλαει και θε πεκρομένος. Επαικολούθει περπατών των αρμάτων στη Πέρα Πάντα μόνον, χωρίς τους διαδολωτάς για να τα δουν οι ξένοι καλύτερα.

Και μια προτοτυπία φέτος από τον Πολιτιστικό Σύλλογο που εργάσασε τις εκδηλώσεις. Από το αλευροπλέγμο άρματα, ωραία κορίτσια με στολές αποκριάτικες παρανύμφων, έρχονταν στον κόσμο σκολατές και καραμέλες σ' όλη τη διαδρομή της Πέρα — Πάντας μέχρι τα Κεντρί που ήταν γεμάτο κόσμο που χειροκρατούσαν ενθουσιασμένοι από το ωραίο θέαμα.

Τα άρματα στην επιστροφή τους εισέρχονται εις την παραλκή οδό της αγοράς ένθα γίνεται παρέλασις των αρμάτων, αλευρομαχία χορός και άλλα δια τα οποία δεν μας παίρνει ο χώρος.

Σε γενικές γραμμές η όλη εκδήλωση έτυχε κάθε επιτυχίας δι' ο και εκφράζομεν εις πάντας πατριωτικά συγχαρητήρια.

Και του χρόνου.
Ευθύμιος Καμδίσσης

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Με έκπληξη πληροφορηθήκαμε, ότι ένα μικρό και εντελώς αδύνατο δημοσίευμα, στο φύλλο μας του περασμένου Ιανουαρίου, με τίτλο «Ο ΧΗΡΟΛΑΚΑΣ» και επίτιτλο «ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ» — όπως ταίριαζε — σε κείμενο που δεν είχε καμιά σοβαρότητα — έγινε αφορμή να θεωρήσει θιγόμενο τον εαυτό τη αγαπητή και εξαίρετη συμπατριώτισσα.

Οπωσδήποτε, η σύνταξη της εφημερίδας μας εκφράζει, πρόθυμα τη λύπη της για το δημοσίευμα αυτό, από το οποίο ενοχλήθηκε κυρία που σέβεται και εκτιμά ιδιαίτερα.

Επιστολές

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Προς
Την Εφημερίδα: «Το Γαλαξείδι»
Καραϊσκού 111
Πειραιά

Κύριε Διευθυντά,
Επιθυμώ να καταγγείλω: αρχικά στο λαό της Φωκίδας και αργότερα στο Πανελλήνιο (μέσω του Φωκίδιας. Αυτό θάπρεπε να γιναι) γεγονός, χαρακτηριστικό της κακής μας νοοτροπίας, που διακινείται 150 χρόνια τώρα:

Ο διευθυντής του υποκατάστηματος Αμφισσης του ΙΚΑ, — ο γνωστός σε πολλούς κ. Μαράκας — που μαζί του ξανααχολήθηκε ο τοπικός τύπος — έκανε στη συνάντησή μου και πρώην συνεργάτη μόνον δεσποινίδα Αθηνά Κωνσταντή, που ως γνωστόν άνοιξε δικό της φαρμακείο, την εξής ερώτηση «Κωρίστατε ομαλά, ή βγάλατε τα μάτια σας;» (!!!)

Πέραν της θρασύτητας, άισχύρος και κοκρόβουλής ερώτησης αυτού του κυρίου, της ανάξις μιας οποιασδήποτε απάντησης, είμαι υπ

ποχρεωμένος — και σε πείσμα της κάθε «διακριτικής» μικροπολιτικής των εκάστοτε κυβερνήσεων — να πω πως οι φαρμακοποιοί της Φωκίδας έχουν ανέκαθεν αξιόλητη σύμψηνοια κι αγάπη μεταξύ τους, πράγμα που αποβαίνει σαφώς σε όφελος του λαού της Φωκίδας. Αυτό θάπρεπε να γιναι καλά ο κύριος διευθυντής και να μη ξεστομίζει εκφράσεις, που μπορεί να φανερώνουν το επίπεδό του σαν άτομο, πάντως έμως, δεν τον τιμάνε σαν κάτοχο ενός τέτοιου αξιώματος.

Εκτός αν το γνωστό μας Κοινωνικό έθνος έχει συμφέρον να θάξουν οι φαρμακοποιοί τα μάτια τους μεταξύ τους, πράγμα που καταξιώνει τον εν λόγω διευθυντή σαν εκφραστή και φορέα της θεωρίας του «διαρείν και βασιλεύειν». Οπότε... άξιος ο μισθός του.

ΔΡΟΣΟΣ ΚΡΑΒΑΡΤΟΓΙΑΝΝΟΣ
Φαρμακοποιοός - Δημοσιογράφος

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Δημοσιεύομε παρακάτω το γράμμα του συμπολίτη κ. Τάσου Παπαγεωργίου, που είχε σύντομη απάντησή μας στο φύλλο μας του Μαρτίου.

Κύριε Διευθυντά,
Επειδή πιστεύω ότι η εφημερίδα του Συνδέσμου δεν εκφράζει επίσημα τις προσωπικές μόνο αντιλήψεις μερίδας των μελών του, έχω τη γνώμη, ότι α) ο τίτλος της πρέπει να διορθωθεί στο σωστό «ΓΑΛΑΞΙΔΙ» και β) η δημοσιευόμενη σ' αυτή ύλη να γράφεται σύμφωνα με τους κανόνες της επίσημης γλώσσας και γραμματικής, αυτής που διδάσκεται τα σχολεία μας.

Φυσικά σε επώνυμους αρθρογράφους, που θα το ήθελαν οι εργασίες τους να δημοσιεύονται σύμφωνα με τις οποιοσδήποτε διαφορετικές γλωσσικές τους πεποιθήσεις, θα μπορούσε να γίνει εξαίρεση, παρὰ τη μεγάλη ζημιά που θα προκαλούσε η εξαίρεση

αυτή με α) τον αποπροσανατολισμό και το ξεστράτισμα του λαού μας και, πριν και πάνω απ' όλα, των παιδιών μας από την επίσημη γλώσσα και β) την, και υποπροσέρετη ίσως, αλλ' οπωσδήποτε υπονομευτική, περιγραφή των Νόμων του Κράτους.

Σε περίπτωση, που έχετε διαφορετική γνώμη, για να είμαι ευθυγαμισμένος με κάποιες σχέσεις μου και μη θέλοντας να συμπαρασταθώ ηθικά σε μια άποψη, που τη θεωρώ εθνικά επιζητούσα παρακαλώ με διακόπει η απαστολή της εφημερίδας «ΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ» σ' αυτόν που υπογράφει.

Με τιμή
Τάσος Παπαγεωργίου

Υ.Γ. Τη συνδρομή μου της χρονιάς 1983 κατέθεσα στον εξ' ανταποκριτή σας κ. Θύμιο Καμύση.

Ίδιος

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΦΙΛΟΔΑΣΚΙΚΗ

Οικόγεια Χρήστου Πέτα στη μνήμη του αγαπητού Δήμου Καμμένου δρχ. 1.000.

Τάσος και Σωσώ Ζηρίμου στη μνήμη του αγαπητού Δήμου Κομμένου δρχ. 1.000.

Ηλίας Ι. Σκούρης στη μνήμη της συζύγου Έλένης και γονέων δρχ. 3.000.

Ηλίας Χαλδεάκης (Νου-

τιώος «Όμιλος» συνδρομαί 1981 και 1982 δρχ. 1.000.

Οικόγεια Χρήστου Πέτα στη μνήμη Γρηγόρη και Χρήστου Χασάπη δρχ. 3.000.

Γιώργος και Βούλα Μητροπολίτη, στη μνήμη του αγαπητού Δήμου Καμμένου δρχ. 1.000.

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓ. ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ

Φρόσω Ιωάννου Τσάμη, εις μνήμην των γονέων της δρχ. 1.000.

Κυριάκος Σπ. Αρβανίτη

εις μνήμην Δήμου Καμμένου δρχ. 2.000.

Εκ του Συμβουλίου

“Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΤΕΧΝΗ,”

ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΤΑΜΕΛΟΥ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ

Κυκλοφόρησε σε δεύτερη έκδοση, επισημαίνονται τοπικές ιδιο- σης και στη σειρά των εκδόσεων του βιβλιοπωλείου της «Εστίας», η μελέτη του Δημήτρη Σταμέλου «Νεοελληνική Λαϊκή Τέχνη» (Π. γός, προσανατολισμοί και κατα- κήσεις από τον 16ο αιώνα ως την εποχή μας), συμπληρωμένη με νέα βιβλιογραφικά στοιχεία.

Η «Νεοελληνική Λαϊκή Τέχνη» είναι μια ιστορική, αισθητική και βιβλιογραφική εργασία στην οποία παρουσιάζονται αντιπροσωπευτικές εκδηλώσεις της λαϊκής μας τέχνης από τον 16ο αιώνα ως την εποχή μας. Αναφέρεται ειδικότερα στην ασημουργία, τη χρυσοχοία, την ξυλογλυπτική, τη λιθογλυπτική, τη ζωγραφική, την κεραμική, την υφαντική, την κεραμική και την αγγειοπλαστική.

Οι βασικές αιτίες εκδηλώσεις της λαϊκής μας τέχνης, παρουσιάζονται με διαρευνητική επιμέλεια και ιστορική και βιβλιογραφική τιμωρία.

Αναλυτικότερα εξετάζονται οι πηγές, οι προσανατολισμοί και οι κατάρτισης της λαϊκής μας τέχνης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΚΡΙΚΟΣ
Χειρουργός Οδοντίατρος
Ιατρείο: Λεωφ. Γεωργίου Α' και Νοσοκόμα 59 — Πειραιά
Δέχεται 5 - 8 μ.μ. και επί συνεντεύξει

ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ο συμπολίτης Ευθύμιος Γιλ. Μητρόπουλος, αντιπλοίαρχος, προ- βιβάστηκε στο βαθμό του Πλοίαρχου του Λ.Σ.

Θερμά συγχαρητήρια

Χρησιμοποιήσαμε σε δεύτερη έκδοση, επισημαίνονται τοπικές ιδιο- σης και στη σειρά των εκδόσεων του βιβλιοπωλείου της «Εστίας», η μελέτη του Δημήτρη Σταμέλου «Νεοελληνική Λαϊκή Τέχνη» (Π. γός, προσανατολισμοί και κατα- κήσεις από τον 16ο αιώνα ως την εποχή μας), συμπληρωμένη με νέα βιβλιογραφικά στοιχεία.

Η «Νεοελληνική Λαϊκή Τέχνη» είναι μια ιστορική, αισθητική και βιβλιογραφική εργασία στην οποία παρουσιάζονται αντιπροσωπευτικές εκδηλώσεις της λαϊκής μας τέχνης από τον 16ο αιώνα ως την εποχή μας. Αναφέρεται ειδικότερα στην ασημουργία, τη χρυσοχοία, την ξυλογλυπτική, τη λιθογλυπτική, τη ζωγραφική, την κεραμική, την υφαντική, την κεραμική και την αγγειοπλαστική.

Οι βασικές αιτίες εκδηλώσεις της λαϊκής μας τέχνης, παρουσιάζονται με διαρευνητική επιμέλεια και ιστορική και βιβλιογραφική τιμωρία.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

Καθιστώ γνωστόν εις τους αγαπητούς Ενορίτας μου και μη ότι λόγω του ότι άλλαξα κατοικία και δεν έχει γίνει ακόμα η μεταφορά του τηλεφώνου μου εάν με ζητούν μπορούν να με καλέσουν στα τηλέφωνα του Ιερού Ναού 0265-41.098 από ώρας 7.30 — 9.00 π.μ. και από 5.30 — 6.30 π.μ. ή στο τηλ. 0265)41425 τας υπολοίπους ώρας του 24ώρου.

Με θερμές ευχές
Π. Αναστάσιος
Εφημέριος Ι. Ν. Αγ. Νικολάου

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Συγχαίρω τον αγαπημένο μου εγγονό Γιώργο Δημ. Χάλλο που πήρε το δίπλωμα Μηχανολόγου Μηχανικού του Ε.Μ.Π.

Του εύχομαι καλή σταδιοδρομία

Ο Παππούς του
Μιχαήλ Τσέτος

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΝΙΚΟΥ Α. ΣΤΑΘΑΚΗ

Αμόνι κι αρμύρα

Με τούτο τον τίτλο έχουμε φέτος, το τέταρτο διδύμο του φίλου κ. Σταθάκη, μέσα σε χρονικό διάστημα που δεν καλύπτει καλά - καλά ούτε μια διετία. Για το πρώτο του διδύμο (ΚΥΜΑ και ΨΥΧΗ) γράψαμε στο φύλλο μας του Μαΐου 1981 (αρ. φ. 375), για το δεύτερο (ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΟΡΑ) στο φύλλο του ίδιου χρόνου (αρ. φ. 377), για το τρίτο (ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΑΧΤΗ ΣΤΗ ΖΩΗ) στο φύλλο του Φεβρουαρίου 1982 (αρ. φ. 382), τώρα θα γράψουμε για το τελευταίο —στη σειρά, γιατί αν θα είναι τελευταίο και στην πνευματική του δραστηριότητα αυτό το ξέρει μόνο ο ακούραστος δημιουργός της εκπληκτικής αυτής παραγωγής σε ένα τόσο σύντομο χρόνο.

Το διδύμο που τώρα παρουσιάζουμε (σχ. 0,14 X 0,21 μ. με εξώφυλλο το θαυμαστό πίνακα του θαλασσογράφου Β. Χατζή «Η Νηυσία») είναι το μεγαλύτερο από όλα τα προηγούμενα (σελ. 507, εκτός από τις 14 πρώτες σελίδες, που πάνουν τα εξώφυλλα και ο πρόλογος του).

Πρόκειται για μια αυτοβιογραφία του συγγραφέα (σ.), μάχιμου αξιωματικού του Πολεμικού Ναυτικού, που αρχίζει από τα χρόνια του δοκιμίου (1939) & φτάνει ως το τέλος της υπηρεσίας του σε πλοίο (1968) διαπραγματεύσε δεκαετίες ενόπλιες, γραμμένη σε πρῶτο και φιλόδοξο τόνο. Με το δεύτερο μέγεθος, τον παγκόσμιο, πόλεμο μέσα.

Ο σ. αφηγείται όσα περιστατικά απομνημόνευσε στη μακρά αυτή περίοδο κι η αφήγησή του είναι ζωντανή, γιομάτη παλμό και κίνηση, όπως όλες οι αφηγήσεις που χαρακτηρίζονται από την άμεση γνώση της πραγματικότητας, χωρίς παρεμβολές τρίτων προσώπων, που έχουν σαν αναποφραχτή συνέπεια ν' αλλοιώνουν, αποσπών, ποτέ, την πιστότητα της εικόνας. Έτσι ο αναγνώστης παρακολουθεί όχι απλά άνετα αλλά με έντονο ενδιαφέρον την περιγραφή των, κάπου πενήντα, περιστατικών, που αποτελούν το περιεχόμενο του διδύμου. Το κύριο χαρακτηριστικό, που προβάλλει συνεχώς το σ. καθώς διαδάζεται το πολυσέλιδο αυτό διδύμο, είναι η ορθότητα, κορίτσι της αγάπης και της ευαισθησίας που αισθάνεται αυτός απέναντι στον άνθρωπο και τη μοίρα του.

Και να σκεφτείται κομψή ότι η συμπάθεια αυτή προς τον άνθρωπο εκδηλώνεται μέσα στο αυστηρό πλαίσιο της πειθαρχίας, που κυριαρχεί στη στρατιωτική ζωή, και περισσότερη στη ζωή του πολυεπίκαιρου, από τη φυσική σύσταση της υποδομής του, μελιστά σε ώρα πολέμου! Ωστόσο ο σ. εύρισκε, θαυμαστά τις προπεύσεις λύσεις, ώστε να βοηθήσει τους ανθρώπους που υπηρετούσαν κάτω από τις διαταγές του, χωρίς να παραδίδει, αν όχι τη γράμμο, το πνεύμα των στρατιωτικών κανονισμών (κεφάλαια (κ.) «Μια δύσκολη περίπτωση» σ. 371 και «Η απόφαση» σ. 381). Εννοείται ότι μια τέτοια εξαίρετη συμπεριφορά προς τους διοικούμενους, δεν ήταν καθόλου εύκολη δουλειά. Χρειάζονταν αυτός που την εφάρμοζε στην πράξη να έχει εκτός από τις νομοθετικές κεραιές ευαισθησίες, και ορισμένα άλλα προσόντα, και προπαντός το θάρρος ν' αναλαμβάνει ευθύνες, πρώτο και δεύτερο να μπορεί να έρχεται σε άμεση επαφή με τα πληρώματα και τους θαλασσογράφους και προσωπικά και συλλογικά, χωρίς αυτό να ελαττώνει την τυπική απόσταση των δύο, μερών όπως την επιβάλλουν οι κανονισμοί και η άγρυπνη στο σημείο από εφαρμογή τους. Η άμεση επαφή με τον άνθρωπο και αρχομένων, που ο σ. καλλιέργησε και εφάρμοσε αριστοτεχνικά σ' όλη τη σταδιοδρομία του στα πλοία, με επιμονή και αλληλεγγύη, είχε άριστα αποτελέσματα στο ηθικό και στην υπηρεσιακή απόδοση

κείνων που ευνοήθηκαν και στο γενικότερο συμφέρον. Μάλιστα το φαινόμενο είχε τόσο εντυπωσιαστεί το υπηρεσιακό περιβάλλον, που πιστεύει ότι ήταν αποτέλεσμα εφαρμογής, μάλλον «πολιτικής μονότροπης», ώστε να προκαλέσει και έκτακτη επιθεώρηση αρματογών, που κυβερνούσε ο σ., από το δικητή του στολίσκου στον οποίο ανήκε η μονάδα του και ν' ακολουθήσει θεσμοθετική η δικαιοσύνη του σ. (κ. «Ο μονότροπος» σ. 324, «Ο γυροσκοπικός» σ. 187 «Ο ναυγνώστης» σ. 127, εκόμα, γενικό, κ. «Ο σιμφορέας», σ. 295). Σ' όλες τις περιπτώσεις που ο σ. πλησίασε τον άνθρωπο ανάμεσα στα πληρώματα των πολεμικών που κυβερνούσε, για να του προσφέρει τη βοήθεια που χρειαζόταν, κάτι που ανακάλυπτε, χάρις στις ψυχοερευνητικές ικανότητες που διέθετε ο σ., το πλησίασμα στάθηκε ευεργετικό και γις τον «άνθρωπο» και την ύστερη συμπεριφορά του και για την υπηρεσία σε όλες, εκτός από μία (κ. «Ο πρότακτος» σ. 394) που ο σ. τη θυμάται πολλά χρόνια αργότερα.

Είπαμε για το θάρρος του σ. στην ανάληψη ευθύνης, που τον συνόδευε σ' όλη τη σταδιοδρομία του. Χαρακτηριστικά μνημονεύουμε την τόλμη, στην τεχνική λύση του προβλήματος ενός είδους «αποκλεισμού» που είχε επιβληθεί σ' ένα νησί της Χαλκιδικής (κ. «Αμμουλιανή» σ. 155) με τα εσωτερικά γεγονότα της εποχής εκείνης (αρχές 1948) και την πετυχημένη λύση του, που επέτρεψε χωρίς να θυγούν οι κανόνες ασφαλείας, να ξαναδουλέψουν οι ντόπιοι ψαράδες, τις επαγγελματικές ασχολίες τους. Μια λύση που «εφαρμόστηκε επίσης πετυχημένα, αργότερα, και στο νότιο, στον Γομέα Ναύπλιο — Ταιναιο, ειδικότερα στην περιοχή Βόττικα, όπου ξαναχάρη το ψάρεμα, που ήταν απαγορευμένο, κάτω από την εποπτεία ανδρών του περιπολικού «Κόλυμνος» και στις δύο περιπτώσεις (κ. «Ρίζες» σ. 203).

Όλα αυτά τα θαυμάσια πετυχημένα με την αδιατάραχη σύμπτωση του σ., κυβερνήτη, με το διάφορα σπείλντ και τα πληρώματα των πολεμικών που διοικούσε, χάρις στην πειθώ και την κατανόηση προς όλους, έτσι που να προκαλούνται και απρόσμενες εκπλήξεις τρίτων, που από σύμπτωση βρέθηκαν στο κύκλωμα της ζωής του καραβιού (κ. «Μεταπάση», σ. 309).

Ειπώθηκε ότι στο διδύμο, θρίσκονται κάπου πενήντα περιστατικά από τα οποία, σταχυολογώντας, αναφέρονται μερικά, που είναι χαρακτηριστικά του τρόπου σκέψης εξουσίας από ένα στρατιωτικό σε ανθρώπινο τόνο, για να φανούν τα θαυμαστά επιτεύγματα (θεληματική πειθαρχία, σύμπτωση, ταύταση). Αλλά δεν εξαντλείται εδώ το διδύμο. Υπάρχουν ακόμα μέσα σ' αυτό σωρός ολόκληρης γεωγνώσης που ιστορούνται, όπως το ταξίδι του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών Δωροθέου στην πατρίδα του Ύδρα με την καυχήφόρο «ΛΑΪΚΟΣ» που κυβερνούσε ο σ. (κ. «Επιστροφή στη Δωμασκό», σ. 282), οι επισκέψεις του σ. στα ονομαστά μοναστήρια του Αγ. Όρους, ακόμα στις περιπολίες του πολεμικού «ΚΑΛΥΜΝΟΣ» στις θάλασσες του, όλα ζωηρά και παραστατικά, και άλλες συναντήσεις και επισκέψεις του σ., κομμάτια με τη δική του χάρη τη καθένα, χωρίς να λείπει, πηγαίο, το χιούμορ, ευπρόσδεκτο πάντα και ζωογόνο (κ. «Καλεδασκόπιο» σ. 345, «Οι υψόλογοι» σ. 348 — στην αρχή). Παραθέτουμε τα κείμενα που αναφέρονται σε θέματα καθαρώς τεχνικά, με τις υπηρεσιακές δραστηριότητες πάνω σε δεκάδες πολεμικών μονάδων, όπου ο σ. ανέλαβε τη ναυτική σταδιοδρομία του (π.χ. κ. «Θολή φωτι-

στικών» σ. 93, «αφροσύνη», σ. 139, «DOWN PATROL», σ. 474 κ.ά.) κείμενα που δεν έχουν θέση στη γραφή μη τεχνικού.

Σαν τελική κρίση για το διδύμο μπορεί να επιβούν πολλά τιμητικά, αδιάτακτα, για το συγγραφέα του. Σ' αυτό ξετυλίγεται μια πολύχρωμη σταδιοδρομία σ' όλους τους βαθμούς του π. ναυτικού, ως το βαθμό του πλοιάρχου — διοικητή των ναρκαλιευτικών, που ήταν η τελευταία πριν από την αποθέτησή του στη θέση του στρατιωτικού (ναυτικού, αεροπορικού) σκελετού της Ελλάδας στο Λονδίνο.

Σ' όλη αυτή την πολύχρωμη πορεία απ' τα νεανικά του ακόμα χρόνια, φύση ιδιαίτερα συμμαθηματική, φλογίζονταν οδύνη από την αγάπη προς τον άνθρωπο. Μ' αυτήν, ως οδηγό πέτυχε να προσφέρει ανεκτίμητες υπηρεσίες στους απλούς ανθρώπους, πληρώματα και υπαξιωματικούς που διοικούσε μ' αυταπόδοση την προσήλωσή τους σ' αυτόν και στο καθήκον μέχρις αυτοθυσίας. Με τέλει επαγγελματική κατάρτιση, από την άλλη πλευρά, καλά ενημερωμένος στα περιήλκτα προδιδήματα της δουλειάς του, λεπτός αλλά σταθερός στους χειρισμούς τους, αυστηρός, αλλά σύγχρονα διοικητής και οικείος στις σχέσεις του με τα στελέχη, κατάρτισε να δημιουργεί όπου βρέθηκε το πνεύμα της ομοψυχίας, χωρίς απολύτως κανένα στοιχείο ψυχικού καταναγκασμού. Πετύχαινε έτσι να κινεί ο χρόνος αποδοτικά και δημιουργικά, στο μέγιστο, για όλους, με αφορμή την ψυχή στην υποχρεωτική υπηρεσία.

Ο ίδιος ο σ. στο τελευταίο κεφάλαιο του διδύμου του, με τον τίτλο «Ανασκόπηση», που θα μπορούσε κάλλιστα να ονομαστεί «Επισκόπηση» γράφει χαρακτηριστικά σε σχέση με την όλη στρατιωτική του εξέλιξη (σ. 501): «Δεν πρόκειται για μια εντυπωσιακή σταδιοδρομία είναι ενός ανθρώπου που είχε ιδεολογία, που πίστευε σ' αυτή και που δεν του έλειπε —επιτίξει— ο ανθρωπισμός. Σε όλα αυτά τα χρόνια, χρειάζονταν να πάρει πολλές φορές, αποφάσεις για σοβαρά θέματα. Οδηγό του είχε τη φλόγα της αγάπης για την πατρίδα και τον συνάνθρωπο. Συχνά βρισκόταν στο περιθώριο του κοινωνισμού, αν δεν τον αντιστρατεύονταν! Τις περισσότερες φορές ακολουθούσε τη πνοή της συνείδησης κι αδιαφόρησε για τις συνέπειες που μπορούσε να έχει πάνω του κάθε του τέτοια απόφαση ή πράξη. Έχει απόλυτο δικιο. Με πίστη αδούλη και θαδεί που όπως μας λέει (σ. 503) την ερωτεύει υπέρλογα η αλήθεια που δίδασκε ποτέ σ' όλη τη σταδιοδρομία του ν' αναλάβει προσωπικά κάθε ευθύνη.

Με αποτέλεσμα να πετυχαίνει πράγματα που, με κριτήρια όγκο και ποιότητα εργασίας θα έπρεπε διαφορετικά να γίνουν, τουλάχιστο, σε πολύ μεγαλύτερο χρόνο. (κ. «Τα πυρομαχικά» σ. 405).

Με τα παραπάνω, προσπαθήσαμε να δώσουμε μια αμυδρή, έστω, ιδέα για το περιεχόμενο ενός αξιόπρεστου, πραγματικά, διδύμου. Θα μπορούσαμε να προσθέσουμε πολλά ακόμα, αλλά δεν το επιτρέπουν ούτε ο χαρακτήρας αυτού του σημειώματος, ούτε ο χώρος που έχουμε στη διάθεσή μας. Πάντως οφείλουμε να τονίσουμε ότι το διδύμο μας θα έπρεπε να διαβαστεί αν ήταν δυνατό, από όλους. Γιατί, πέραν από την αναμφισβήτητη λογοτεχνική του αξία, έχει αναμφισβήτητη αξία διδακτική — παιδαγωγική, τόσο απαρτίζοντας τους δύσκολους καιρούς μας, όσο και ως προς το ηθικό.

Ας μη φοβίζει ο όγκος του. Όποιος θα πιάσει στα χέρια του, δύσκολα θα το αφήσει, πριν το τελειώσει. Γιατί είναι πολλές οι χάρες του, με κορυφαία σύμβολα την ανθρωπιά και την αγάπη.

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΑΛΗΘΕΣ ΑΝΕΣΤΗ

Είχαν κατεβάσει από το ατμοματικό ξύλο —το σπαυρό— σ' Σώμα το σπείτο οι Ρωμαίοι λεγεωνάριοι και ο Ιωσήφ από Αριζόνας, που ήταν μέλος του Σαχρεντίν, του Φαρισαϊκού Ιουδαϊκού Συνεδρίου, αλλά και κρυφός ιεραστής του Χριστού, με μεγάλη τόλμη πήγε όχι στο Πραιτώριο αλλά στο σπίτι του Πιλάτου και ζήτησε από τον άρρωστο πιά, μετά την υπογραφή της καταδικαστικής αποφάσεως για το Χριστό, Πιλάτο, να πάρει το Σώμα του Ανωμαρτήριου να το θάψει στον δικό του τάφο για να μη το θάψουν οι άξεστοι Ρωμαίοι μαζί με τα σώματα των δύο κακουργών.

Έτσι ο Ιωσήφ μαζί με το Νικόδημο —άλλον κι' αυτόν μαθητή του Διδασκάλου— καθώς και με τη Μαρία τη Μαγδαληνή και τη Μαρία του Ιωσήφ, αφού πήραν την άδεια από τον Πιλάτο αφού τύλιξαν με καθαρό σεντόνι το Αθάνατο και τον άνοιξαν με μύρα, όπως συνήθιζον στυλ Εβραίων, έβαλαν το Σώμα σε έτοιμο τάφο που είχε ο από Αβραάμ και τον έθαψαν. Απ' το άλλο μέρος ο υπερβολικά καχύποπτος και πονηρός Αρχιερέας Καϊάφας πήγε στο Ρωμαίο

πρεσβύτερο και ζήτησε ασφάλεια για τον τάφο, για να μην πάνε οι μαθητές του Ναζωραίου και κλέψουν το Σώμα του... «Πλάτων». Και ο Πιλάτος κουρασμένος και απροσημέτος από τη στάση του Αρχιερέα, με θυμό που δεν προσπάθησε να κρύψει του απάντησε: «Έχετε κουστωδία, φρουρά, στη διάθεσή σας. Πηγαίνετε και ασφαλίστε τον τάφο όπως ξέρετε.

Και πήγε ο Καϊάφας. Και αφού ασφαλίσε τον τάφο βάζοντας ακόμα και τη σφραγίδα του, διάλεξε τους πιο σκληρούς και πολέμοχρους λεγεωνάριους και τον πιο αυστηρό εκατόνταρχο, το Γάββο, για να φυλάξουν τον τάφο την τελευταία νύχτα.

Να φυλάξουν ποιόν; Τον Κύριο του ουρανού και της γης! Αυτόν που καλύπτει τον ουρανό με σύννεφα και τη γη με ομίχλη! Που έδωσε το φώς σε τυφλούς, που με ένα του λόγο έκαμε τους παράλυτους να πάνουν στις πλατές τους και κρεβάτια τους και να περπατούν, που γιάτραιε λεπρούς και δαιμονισμένους, που χόρτασε πέντε χιλιάδες ανθρώπους με πέντε ψωμιά και δύο ψάρια και το ιπποδαιμόνιο, σαν αρχηγός της ζωής, ξανάφερε στη ζωή, κατά τον επίγειο δίο του τέσσερες πεσμένους, ήταν δυνατός να τον κρατήσει δέσιμο Άδης και να τον φυλάξει ο τάφος;

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ

Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ Ο ΠΑΛΜΟΣ

Του κ. Α. Α. Περδίκη

Λένε πως η νοσταλγία που γεμίζει κάποτε την ψυχή, το νού μας, δεν είναι σ' όλο βάθος, παρά η τέση

έπιστροφής σε μία φύση, στη φυσική ζωή αν θέλεις.

Δεν πιστεύω ότι τούτο είναι ολόκληρη η αλήθεια. Αυτή η επιστροφή δεν εντοπίζεται μόνο στη φύση ή τη φυσική ζωή, αλλά και σε κοινωνικές καταστάσεις. Σε οικογενειακή ατμόσφαιρα, σε τρόπους ζωής που δεν καθορίζονται μόνο από το πληθυσμό στη φύση, σε πρόσωπα τέλος άγαπημένα που νοσταλγείς την παρουσία τους, τα λόγια τους, την αγωγή τους και τόσα άλλα. Νομίζω όμως, ότι αυτή η άποψη, αναζητήσης δηλαδή της φυσικής ζωής, είναι κι αυτή πραγματική, αληθινή.

Ας τοποθετηθούμε τώρα σε συγκεκριμένα πλαίσια: Στη νοσταλγία για τον τόπο μας, όπως ήταν κι όπως είναι και τώρα (δεν έλλαξαν δα και τόσα πολλά, από τα άψυχα). Μπορούμε να πούμε λοιπόν ότι δε νοσταλγούμε και τη γαλαξιδιώτικη φύση, τη φυσική εκεί ζωή; — Νά βρεθούμε ένα ξημέρωμα, πριν σκάσει ο ήλιος εκεί ψηλά στην κορφή πάνω απ' τη Δεσφίνα, ως βρεθούμε καθισμένοι σε κάποια πέτρα του «κάδου» βλέποντας το ζωοδότη δίσκο να βγαίνει άργα για να φιάξει την καινούργια μας μέρα...

— Ας κάσουμε, ντάνα του καλοκαίρι, κάπου μεσημεριού σε μια κρέμα κάτω απ' το κισκό του μώλου, ενώ η μουκαδόρα θα φορτάρει, χαϊδεύοντας πρόσωπο, κορμί...

— Ας σταθούμε κάτω από κάποιο μπαλκόνι (για φύλαξη), ενώ γύρω μας έξασε η ήμώρα, «κουρκουτάκι» κι η θάλασσα ένα γύρω απ' το Χηρόλακκα μέχρι τη μύτη του κάδου έγινε κεραμίδα απ' τα παρασμένα χώματα κι ανοιχτά κάποιος φάρδος στη βαρούλα του, κουκουλωμένος στη νυκτοσέρα, να τραβάει τα κουτιά, να πιάσει στερία...

— Νά δούμε απ' το κεντρί, το μοναδικό ήλιοσάσιμα στο ξηροτήρι, ενώ άντικρυ στις θεικές κορφές του Παρνασσού πεντέξη σύννεφα στήσανε παιχνιδιάρικο κυνηγότο...

— Νά καθίσουμε στο πεζούλι της λόντας απ' 'Αγιάργη, με τη θάρκα δεμένη κάτω στην πέτρα, να βγάλεις απ' το λαδόχαρτο, νομάτα, φέτα, έλνες, ψωμί να κοιτάσεις και

να μη χορταίνουν τα μάτια σου να ρίχνουν μέσα σου τον γύρω κόσμο... — Ας ξελαλίσσεις σε μια πλάκα, στο πεζούλι της πλατείας του Κάδου, ανάσκελα, μ' αστροφεγγιά με μαξιλάρι τα χέρια σου και να κοιτάξεις τ' ατέρεια κι η φαντασία σου να καλπάζει, (αλήθεια έχει ουρανό, έχει ατέρεια, η πόλη — τέρας που ζούμε)...

— Νά κατέβεις στη χαμοκέλα, να ρίξεις το χροάνι στην πέτρινη στένα, να το τραβήξεις έξω γιομάτο θρόκινο, δροσερό νερό, να βάλεις, το πρόσωπο στην επιφάνεια και να πιείς... να ξεδιψάσεις, ύστερα απ' τα παιχνίδια, τα παιδικά λαχανιάσματα...

— Σε ξυπνάει, πολύ πρωί, το ρυθμικό μπάπα - μπούπε, σά να χτυπάνε δαριά - βαδιά ξύλα. Πετάνεσαι στο μπαλκόνι και βλέπεις στην άκρη, πάλι κεί, την τράτα να καλάρει τα δίκτυα της και χοροπηδάνε πάνω στην κουπαστή οι ψαράδες, να τρομάζουν τα ψάρια, να πάνε να παγιδευτούν στο δίχτυ.

— Ξαπλωμένος στην κάμαρη, ανάμεσα σε ύπνο και σε ξύπνιο, νοιάζεσαι απ' το ανοιχτό παραθύρι να μπαίνει ένα φώς, να κινιέται, να παιχνιδίζει πάνω στους άσπρους τοίχους. Σηκώνεσαι, ακουμπάς στο περβάζι, είναι το πυροφάνι. Άργά κυλάει στα γαλήνια νερά η δάρκα, με το πολύ δυνατό φώς στην πλήρη... «κυνήγος» θρίσος με το καμάκι στο χέρι, έτοιμος να καμακάσει το ψάρι, ή χταπόδι, τη σουσιά...

— Άνεβαίνεις την πλαγιά της Πέρα Πάντας, προς τον Άγιάννη και ξεπερνώντας, μαζεύεις σαληγκάρια και στην κορφή, μυρωμένο θυμάρι. — Βρίσκεσαι το πρωινό στο περβάζι σου και χαίρεται το μάτι σου τα μικρά άσπροκρίτρινα κρινάκια (ένα τραγουδι γραμμένο στο χέμα) και τα μωβ πυκνόφυτα ζουμπούλια... Σκύβεις πάνω από τη μερμηγκοφωλιά, στο ύψωμένο χωμάτινο δυρρό γύρω απ' την είσοδο της και παρακολουθείς το παιχνιδάκι, της τόσο σφοδρά οργανωμένης ζωής.

— Άνεβαίνεις την ξύλινη σκάλα, ως άπάνω στο καμπαναριό τ' Άη Νικόλα, μαζί με τους φίλους και στέκεστε σ' άναμονή... Ώς που ν' ακού-

Ο Καϊάφας, όμως έτσι πίστευε. Δεν είχε αντιληφθεί και αυτός και οι Φαρισσαίοι την θεότητα του Χριστού από την τύφλωση του εγωισμού και της κακότητας.

Η νύχτα ήταν πολύ προχωρημένη και στο λόφο που ήταν ο τάφος είχε στρατοπεδεύσει η Ρωμαϊκή φρουρά. Οι φρουροί, με επί κεφαλής τον Γάββο, τον σκληροτράχηλο εκατόνταρχο πηγαίνονταν και ακολουθούσαν ο θόρυβος των θημάτων τους. Ξαγρυπνώντας η φρουρά να φυλάξει τον κοιμισμένο Βασίλη, ενώ κάποιος υπέροχη μυρωδιά άρχισε να πλημμυρίζει τον αέρα από κάτι μικρά ανθάκια σε σχήμα καμπάνας που είχαν φυτρώσει ξοφικά σ' όλο το λόφο και κελαηδώντας μελωδικών πουλιών ακούγονταν.

Οι σκοποί συνεχίζουν το θάδιμα και σιγαλίζονται: Αλήθεια εκατόνταρχε σκέφτηκες πόσο παράξενος λαός είναι τούτοι οι Ιουδαίοι; Μας έβαλαν να φυλάξουμε ένα νεκρό! Φαντάζεσαι τί γέλια θα κάνουν στη Ρώμη όταν τους τα διηγούμαστε αυτά τα καμώματα των Ιουδαίων; Πέθανε ο άνθρωπος; πέθανε και βέβαια. Που ξανακούστηκε να φυλάμε πεθαμένο να μην σηκωθεί από τον τάφο και φύγει; Γέλια που θα κάνουν στη Ρώμη!

Έφτασαν, όμως τα μεσάνυχτα και από το μέρος της ανατολής φράξε μια λάμψη που ερχόταν από τα μέρες του τάφου και όσο πλησίαζε τόσο μεγάλωνε. Η φρουρά σ' αυτό το φαινόμενο, που δεν μπορούσε να το δικαιολογήσει με κανένα τρόπο, όταν η λάμψη έφτασε στον τάφο, θαμπώθηκε και έπεσε μπρούμυτα για να φυλαχτεί.

Και τότε! Τότε έγινε το μεγάλο θαύμα!

Μια βουή ακούστηκε και ταυτόχρονα έγινε ένας σεισμός. Για μια στιγμή. Και το Μέγα Θαύμα είχε συμβεί. Ο μόνος θάνατος που μνήματος αποκαλύστηκε από το μνήμα και στη θύρα του μνημείου φάνηκε ΕΚΕΙΝΟΣ. Λαμπρός, αραϊός, Μεγαλόπρεπος, αγνός ο Σταυρωμένος και θαμνός Βασίλειος του Ουρανού και της γης. Ο άμωμος αμνός που έγινε άνθρωπος για να απολλάξει τον άνθρωπο από την αμαρτία. Που υπέστη τα πιο φρικτά βασανιστήρια και τον σταυρικό θάνατο για να γεφυρώσει τον ουρανό με τη γή. Έγινε ο εβελοντικός Αμνός του Θεού για να θυσιάσει για όλους μιάς, ψυχής αντλήτρον. Έγινε πρωτότοκος των νεκρών και αναστήθηκε για να αναστήσει μαζί του και η ανθρωπότητα.

Λοιπόν, όμως και από το μεσημερικό ήλιο του καλοκαιριού και εκδομωτικό ο Αναμάρτητος ευλόγησε τους Ρωμαίους στρατιώτες που πεσμένοι μπρούμυτα και θαμνωμένοι δεν είδαν το μεγαλείο του Θεού.

Πρώτες είδαν την Ανάσταση του Χριστού οι γυναίκες μαθήτριες που με μεγαλύτερο θάρρος, με μεγαλύτερη ανδρεία από τους φοβισμένους μεσσητές, πήγαν στο μνήμα για να ολολύγουν μύρα τον Αγαπημένο. Δεν υπολόγισαν τους δάσκαρους Ρωμαίους στρατιώτες ούτε την κακία των Φαρισσαίων. Και πήραν την αμειβή τους. Πρώτες είδαν τον άδσιο τάφο και άκουσαν —πρώτες αυτές— από τον άγγελό που καθόταν στον λίθο του μνήματος το χαρμόσυνο άγγελμα. «Τί ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; Ηγέρθη, ουκ έστιν ωδύς. Ίδε ο τόπος όπου έθηκαν Αυτόν».

Σήμερα που γιορτάζουμε την ανάσταση του Κυρίου μας άς απλά ξαγρυπνέμε την ψυχή μας για να υψωθεί σε πιο ψηλές σφαίρες ενάντιας σε όλες ακολουθήσουμε, με τα μάτια της ψυχής της και παρακολουθείς το παιχνιδάκι, της τόσο σφοδρά οργανωμένης ζωής.

— Άνεβαίνεις την ξύλινη σκάλα, ως άπάνω στο καμπαναριό τ' Άη Νικόλα, μαζί με τους φίλους και στέκεστε σ' άναμονή... Ώς που ν' ακού-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 4ην σελίδα

Δημήτρης Κορολιώτης

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Απρίλιος 1980. APRIL FOOL... Λένε οι Αμερικανοί. Πρωταπριλιά λέμε εμείς και δίνει και παίρνει το πρωτοπριλιάτικο γέλιο, ή φέμα ή αστείο απίστευτο νέο ή καλαμπούρι, πάντως όπως και να το πούμε φέμα πρωταπριλιάτικο είναι. Έτσι τη πρώτη ημέρα του Απριλίου κάτι το απίστευτο θ' ακούσαμε ή κάποιος θα προσπαθούσε να μας γελάσει ή να πει κάτι που θα είμαστε φέμα. Πώς άρχισε και πώς ποια απίτια δημιουργήθηκε αυτό το έθιμο δεν ξέρω. Πάντως έχει γίνει μια παγκόσμια εθιμική. Ίσως που ο Απρίλης πάντα μας γελάει με την αστάθεια του καιρού, τότε συνειδητά και τότε μας δίνει, έτσι και οι άνθρωποι προσπαθούν να μιμηθούν τον μήνα αυτό. APRIL FOOL, φωνάζουν οι συμπατριώτες μας Αμερικανοί, όταν προσπαθούν να μας πουν κανένα φέμα. Και τους απαντούμε και ημεείς με ακόμη μεγαλύτερα φέματα. Πρωταπριλιά.

Χρόνια πριν θυμόμαστε στην ιδιαίτερη πατρίδα, οι εφημερίδες έγραφαν με μεγάλας τίτλους το πρωταπριλιάτικο φέμα. Τώρα άσχετα εάν και στους υπόλοιπους μήνες λέγεται από τους ανθρώπους, μάλιστα λέγεται και ότι 365 ημέρες του χρόνου αλλά την πρωταπριλιά το κορόμβιο ή το φέμα αστείο ή το απίστευτο νέο στολίζεται και δίνει τα γιορτήσια του γίνεται φέμα με ουρά. Στα παιδικά μας χρόνια, θυμάμαι, ο Δημοτικό Σχολείο, στο παλιό που είναι κάτω από τον Κούκωνα στέλναν τους συμμαθητές μας να δουν τον διευθυντή του σχολείου, τον περίφημο δάσκαλο Χρήστο Παπαϊωάννου, ότι δήθεν θέλει να τους μιλήσει στα σοβαρά. Πάντα σοβαρός ο δάσκαλος ο Χρήστος και σεβάσμιος και επιεικής με τη φωνή, και ημεείς από εκεί να μιλάμε πρωταπριλιά...! Τον παλιό καιρό στα καφενεία άκουγες τα απίστευτα νέα της ημέρας, και οι απόμαχοι ναυτικοί έλεγαν το πρωταπριλιάτικο... μαζί με ιστορίες γιομισμένες με αρκετά αλάτι από τη θαλασσινή τους ζωή. Γεγονότα μισοφανταστικά πάλι πολλές φορές προκαλούσαν το θαυμασμό και το γέλιο των ακουστών για τη τεχνική μεγαλοποίηση στο απίστευτο, αλλά και ορατότατο φέμα. Θυμάμαι μικρότερος ένα τέτοιο που άκουσα από γέροντα ναυτικό γνωστό μου πως, εκείνο το πρωινό «έξω στο Γιαννάκι» κατά τις Πούντες, είδε, ένα μεγάλο ψάρι που ερχότανε κατά πάνω στη δάρκα του και έφτε γρήγορα. Ήταν τόσο μεγάλο που κόνιψε να τρακάρει στην Αψη φιά...». Ήταν σαν αυτό που τον κοπάζει στη Μούρη Θάλασσα και τον ξέρασε ύστερα από ώρες... στην αμμουδιά στο Γαλάτσι... Και με ανοιχτό το στόμα, άκουσα την απάντηση του άλλου νεώτερου συνομιλητή του ναυτικού και μάλιστα συγγενή του που του είπα: «Εμένα με ξέρασε το ίδιο ψάρι ύστερα από τρεις μέρες...». Και ο γέροντας ναυτικός μουμυαριζόταν, φέγγει και άκουσα να λες:

«αυτός ο ανηψιός με ξέπιασε στο φέμα». Πρωταπριλιά. Άλλα ωραϊότατο και μεγάλο πρωταπριλιάτικο ήταν αυτό που άκουσα προχθές στη Γαλαξειδιώτικη συντροφιά, από τον σεβάσμιο της παρέας. Χρόνια πολλά πριν στο Γαλαξίδι ο μπάρμπα Γιώργης ο Τζαβέλλας είπε πως μια μεγάλη φάλαγγα βγήκε έξω στο ποταμάκι. Έτρεξαν λοιπόν οι κάτοικοι όλοι κάτω στην Αγορά και απάλευσαν με γέλιο το πρωταπριλιάτικο ψάμα.

Ταυτόχρονα και μεγάλα πρωταπριλιάτικα, είναι αυτά που λένε οι διάφοροι πολιτικοί και πολιτικάντηδες. Φυσικά οι υποσχέσεις των είναι καθημερινά πρωταπριλιάτικα φέματα. «Πάρε τον ένα και δώρε τον άλλο...» το θάλεγε και ο απλός του χωριού. Ενώ θα ήθελα ν' ακούσω δύο πρωταπριλιάτικα νέα. Και ως προς τα φέματα. «Ότι συμφώνησαν όλοι και δεν θα ξεαναγίνουν πάνω στη γη ούτε και στον ουρανό, ποτέ πόλεμο... και ειρήνη θα διασφαλιστεί παντού...». Και το δυνάτο πρωταπριλιάτικο και ως προς τα φέματα. «Ότι στο Γαλαξίδι βρέθηκε καλό πόσιμο νερό, τόσο πολύ που μπορεί να πιει όλη η Ελλάδα...».

Γιατί δεν ξέρεις καμιά φορά κοινομελέτα και έρχεται. Και ειρήνη να διασφαλιστεί... και ίσως βρεθεί και νερό στο Γαλαξίδι ο μέλλον, έτσι και σε μικρότερη ποσότητα. Γελάστε λοιπόν όλοι Πρωταπριλιά.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

— Στις 13 Μαρτίου, Κυριακή βράδυ, βόμβα με επιτυχία, ο Χρήστος Αδελφός Σωματείου «Αθλητικός Διάκος».

— Στις 27 Μαρτίου, Κυριακή και παρ' όλη τη βροχή έγινε η παρέλαση των Ελληνο-αμερικών αν οια την επέτειο της Εθνικής Ανεξαρτησίας της Ελλάδας. Όσο τα σωματεία, σχολεία, ολόκληρος ο οργανωμένος και μη Ελληνισμός, όπως γίνεται κάθε χρόνο και παρά την καιροκαίρια, έδωσε το παρών και εκδήλωσε όπωρ πάντα το σεβασμό και αγάπη προς τον τόπο της καταγωγής. Πραγματικά ήτο συγκινητικό να βλέπεις κανείς μεγάλους και μικρούς, γέροντες, γρηές, μικρά παιδιά να παρελαύνουν με το κεφάλι ψηλά, γιομάτοι υπερηφάνεια για τη γιορτή της χώρας που έδωσε τα φώτα του πολιτισμού και γέννησε τη Δημοκρατία. Οι συμπατριώτες μας Αμερικανοί πραγματικά έμειναν με ανοιχτό το στόμα και ανεγνώρισαν το μεγαλείο της ελληνικής φυλής, δηλώνοντας δια μέσου των επισήμων των, ότι την ημέρα αυτή κάνουν παρέλαση η Δημοκρατία.

Για άλλη μια φορά φωνάζουμε: Ζήτω η Ελλάδα.

Γιώργος Βαράνος

Κι ένα γράμμα της γυν. γραμ. ματέας της «Οιδανή». Αγαπητοί συμπατριώτες, Είναι πραγματικά πολύ συγκινητική η στιγμή, ιδιαίτερα για όλους εμάς τους Γαλαξειδιώτες της:

διασπάρδας, που φτάνει στα χέρια μας κάθε φύλλο της εφημερίδας. Γιατί είναι αυτή η εφημερίδα που όχι μόνον η μοναδική πηγή πληροφορήσης για κάθε τι που συμβαίνει στο αγαπημένο μας Γαλαξίδι αλλά και γιατί έπεται για λίγα λεπτά και μόνο, με την σκέψη μας μεταφέρει στον τόπο που γεννηθήκαμε και που ποτέ δεν πάψαμε να τον αγαπάμε και να ενδιαφερόμαστε γι' αυτόν.

Γνωρίζοντας τα πολλά και μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει και ακόμα αντιμετωπίζει ο τόπος μας έχουμε ιδιαίτερη χάρη και ικανοποίηση διαβάζοντας στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας τις εξαιρετικές προσπάθειες του πολιτιστικού μας σύλλογου που χωρίς να διαδίδει όλα τα απαραίτητα μέσα κάνει μία σοβαρή προσπάθεια να προσφέρει μια σωστή πολιτιστική δουλειά στο Γαλαξίδι. Μαζί με τα συγχωρητήριά μου γι' αυτήν την αξιόπιστη προσπάθεια εκφράζω και την γνώμη ότι όλοι οι κάτοικοι του Γαλαξειδίου θα πρέπει να πλαισιώσουν τον Πολιτιστικό Σύλλογο ώστε να καταφέρει να, προσφέρει ακόμα περισσότερα και να γίνει μια πολιτιστική δύναμη για τον τόπο μας.

Ένα άλλο γεγονός που πληροφόρηθηκα επίσης από τις στήλες της εφημερίδας μας και είναι άξιο συγκαταληπτό είναι η δημιουργία φαρμακείου από την δίδα Ελένη Τσελέ. Για όλους εμάς που θυμόμαστε το Γαλαξίδι χωρίς γαστρίδα και φαρμακείο, η δημιουργία του επιτέλους σε συνδυασμό με την καλύτερη λειτουργία του Αγροτικού Ιατρείου είναι κάτι που πιστεύουμε πως θα βοηθήσει αρκετά. Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι λυθήκε το πρόβλημα της ιατροφαρμακείας για τους κατοίκους του Γαλαξειδίου και των γύρω χωριών.

Νομίζω ότι είναι ένα σωστό πρωτόκολλο το οποίο αξίζει να υποστηρίξουμε. Χρειάζεται ακόμα να οργανωθούν όλοι ώστε να καλύτερη η λειτουργία του νοσοκομείου της Αμφισσας και γιατί όχι σήμερα που οι συνθήκες είναι ευνοϊκότερες να δώσουμε στόχο τη δημιουργία νοσοκομείου στο Γαλαξίδι.

Τέλος αγαπητοί συμπατριώτες παύοντας υπ' όψιν τις μεγάλες ανάγκες που έχει το Γαλαξίδι θα ήθελα να κάνω και ορισμένες προτάσεις, και να πω την γνώμη μου σ' ένα ακόμα μεγάλο πρόβλημα. Είναι γνωστό ακόμα και σ' εμάς ότι πολύ λίγα χρήματα δίνονται και δίνονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση παρά το αίτημά της για απόδοση του 8% του κρατικού προϋπολογισμού στους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εκτός από τον αγώνα που πρέπει να κάνουμε ώστε να μεγαλώσει η οικονομική ενίσχυση της πολιτείας στην Κοινότητά μας θα πρέπει νομίζω αυτά τα λίγα χρήματα να τα διαθέτουμε για έργα απολύτως αναγκαία και χρήσιμα στον λαό. Να μην γίνονται δηλαδή έργα διπλάσια, αλλά έργα που θα εξυπηρετούν τους κατοίκους, που θα κάνουν ευκολότερη την ζωή τους.

Χωρίς να θέλω να σας κουράσω περισσότερο σας χαίρετώ και σας ευχαριστώ για την φιλοφρονεία.

ΝΙΚΗ ΔΟΥΒΗ
Ασπίδα Ν. Τ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ
5/42 Σ.Ε. «Ο ΣΥΝΡΧΗΣ ΨΑΡΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ»

Αθήνα τη 12η Απριλίου 1982
Κον Διηγήτη «Εφημερίδα» «ΓΑΛΑΞΙΔΙ», Καραϊσκού 11, ΠΕΡΑΙΑ.
Έχουμε την τιμή να προσκαλέσουμε Υμείς εις το ετήσιον Θρησκευτικόν Μνημόσυνο του αειμνήστου Συνταγματάρχου ΨΑΡΩΝ ΔΗΜ. και των μετ' αυτού υπ. Πατρίδος πεσόντων Αγωνιστών.

Εθνικής Αντιστάσεως του 5/42 Συντάγματος Ευζώνων, το οποίο θα λάβει χώραν εις το ΚΛΗΜΑ ΔΩΡΙΔΟΣ (Μουσικαίον) την 15 Μαΐου ε.ε. και ώραν 12.00.
Παρακαλῶμεν δια την καταχώρισιν εις την Υμετέραν Εφημερίδα.

Μετά τιμής
Δια το Διοικητικόν Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος
Γ. Καϊμάρας, Αντ' γος ε.ε.
Η Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Μοσχολιάς - Γιακουμάκης

Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ

Προς τον
ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ
Καραϊσκού 11, Πειραιάς
Κύριοι,

Ο «Σύλλογος Προστασίας και Ανάπτυξης του Γαλαξειδίου» αφού μελέτησε προσεκτικά με τον νομικό του σύμβουλο:

1. Τις παραγράφους 1 και 6 του άρθρου 24 του Συντάγματος
2. Την υπ' αριθ. 4701 (ΦΕΚ 183Β' 16.3.67) Υπουργική απόφαση «περί χαρακτηρισμού ιστορικών διατηρητέων μνημείων κλπ»
3. Το Πρωτοδικικό Διάταγμα (Φ.Ε.Κ. 27Δ' 8.2.77) «Περί καθορισμού των όρων και περιορισμού δομήσεως του ρυμοτομικού σχεδίου Γαλαξειδίου».

4. Το Πρωτοδικικό Διάταγμα (Φ.Ε.Κ. 594Δ' 13.11.78) «Περί παροδοστικών οικισμών».

5. Την Υπουργική απόφαση Γ' 6077/256 (ΦΕΚ 323Β' 1980) «Περί επεκτάσεως των ορίων κτηρύσεως του Γαλαξειδίου ως ιστορικού διατηρητέου Οικισμού και τοπίου ιδιαίτερου φυσικού κάλλους».

6. Την απόφαση του Υπουργείου Χ.Ο.Π. που δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμ. 1211 (21.6.82) τεύχος του εφημερηστικού δελτίου του Τ.Ε.Ε. και αφορά στον υποχρεωτικό έλεγχο από τις πολυεθνικές επιχειρήσεις των οικοδομών που αναγειρόνται σε παραδοσιακούς οικισμούς.

7. Τον νόμο 1469/1950 «Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρον του 1830».

8. Τα άρθρα 50 και 52 του νόμου 5351/1932 «Περί αρμοσίων», τα οποία έχουν ισχύ γι' το Γαλαξίδι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του 1469/50 νόμου και σύμφωνα με το σκεπτικό των παραπάνω (4701 και Γ' 6067/256) Υπουργικών αποφάσεων.

9. Τις 2 Ευρωπαϊκές συμφωνίες που έχει υπογράψει και η χώρα μας και που αφορούν την προστασία και διατήρησης της αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς: Χάρτης της Βενετίας 1964, 6) Διακήρυξη του Αμστερνταμ 1975, με θεμελιώδη διαπιστώσεις ότι Α) όλοι οι παραπάνω νόμοι και αποφάσεις της πολιτείας, κατασπαργημένοι με ιδιαίτερα προκλητικό τρόπο στο Γαλαξίδι, γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα την γρήγορη και επικίνδυνη υποβάθμιση της αρχιτεκτονικής και ιστορικής φυσιογνωμίας του οικισμού. Β) Την απώλεια εφαρμογών του νόμου και την ανεπίτρεπτη ελαστικότητα της οποίας όλοι οι παραλήπτες αυτού του εγγράφου τηρούν απέναντι σ' αυτό το εξαιρετικά σοβαρό θέμα Γ) Την ζώτικη και θεμελιώδη ανάγκη που έχουμε σαν χώρα να διατηρήσουμε και διαφυλάξουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα.

Μετά από τα παραπάνω, ο «Σύλλογος προστασίας και ανάπτυξης του Γαλαξειδίου», βρίσκει στη διασάφηση θέση να δηλώσει σε όλους τους παραλήπτες, ότι είναι ανγκασμένος σύμφωνα με το καταστατικό του, να ζητήσει από εδω και στο εξής, με δέχεται άρθρα 50 και 52 του νόμου 5351/1932, την πομπή διώξεως κάθε υπευθύνου (ιδιώτη, εργολάβου, μηχανικού, στελέχους ή δημόσιας διοίκησης, ή εκπαιδευτικού της τοπικής αυτοδιοίκησης, ο οποίος με πράξεις ή παραλείψεις που έχει υπογράψει και η χώρα μας και που αφορούν την προστασία και διατήρησης της αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς: Χάρτης της Βενετίας 1964, 6) Διακήρυξη του Αμστερνταμ 1975, με θεμελιώδη διαπιστώσεις ότι Α) όλοι οι παραπάνω νόμοι και αποφάσεις της πολιτείας, κατασπαργημένοι με ιδιαίτερα προκλητικό τρόπο στο Γαλαξίδι, γεγονός που έχει σαν αποτέλεσμα την γρήγορη και επικίνδυνη υποβάθμιση της αρχιτεκτονικής και ιστορικής φυσιογνωμίας του οικισμού. Β) Την απώλεια εφαρμογών του νόμου και την ανεπίτρεπτη ελαστικότητα της οποίας όλοι οι παραλήπτες αυτού του εγγράφου τηρούν απέναντι σ' αυτό το εξαιρετικά σοβαρό θέμα Γ) Την ζώτικη και θεμελιώδη ανάγκη που έχουμε σαν χώρα να διατηρήσουμε και διαφυλάξουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα.

Μετά τιμής
Δια το Διοικητικόν Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος
Γ. Καϊμάρας, Αντ' γος ε.ε.
Η Γεν. Γραμματεὺς
Κ. Μοσχολιάς - Γιακουμάκης

ψεις συμβάλει στη καταστροφή της γη του νόμου, κατασπαργημένη που τα θλιβερά της αποτελέσματα είναι η ήδη βόναυση και κόπηση του οικισμού.

Με τιμή
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ
Τ.Σ. (υπογραφή)
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:
1. Γραφείο Υπουργού Χ.Ο.Π.

2. Γραφείο Υπουργού Πολιτισμού και Επιστήμης.
3. Κον Νομάρχη Φωκίδας, Αμφισσα.
4. Κον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Φωκίδας, Αμφισσα.
5. Ελληνικό Τμήμα του Ι.Ο. Μ.Ο.Σ, Αθήνα.
6. Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών, Πειραιά.
7. Ε.Ο.Τ.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ

Όπως είναι γνωστό ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γαλαξειδίου ανέλαβε και εφέτος την γενική οργάνωση των πατροπαράδοτων Γαλαξειδιωτικών Κολλύμια.

Το πρόγραμμα σε γενικές γραμμές περιελάμβανε:

1. Γενικό σπολισμό με αποκλειστικό υλικό (πολύχρωμες σημειώσεις, ταμπλό με κλόου, πανό κλπ. των κεντρικών δρόμων και πλατειών του Γαλαξειδίου.

2. Μεγάλο υποαίθριο βραδυνο χορό γύρω από φωτιά που ανάφτεκε στη θέση «Λάκος» του Γαλαξειδίου το Σάββατο το βράδυ 19.3.83 με μεγάλη επιτυχία. Η προσέλευση του κοινού και ο ερπυθμός των μασκαράδων ξεπέρασε κάθε προηγούμενο.

3. Καθαρή Δευτέρα: Σπολισμός και παρέλαση με την συνοδεία λαϊκών μουσικών οργάνων (νταούλα, πίπιζες κλπ.) 5 αρμάτων που πέτυσαν σκαλοάτες, καραμέλες, χαρτοπόλεμο κλπ. 1ον από τους θεατές (οικονομάρχους) και 2ον από τους μουζικαρισμένους. Τ. πανηγύρι τελείωσε με το κάψιμο του καρναβάλου.

Είναι γεγονός ότι ο αριθμός των θεατών, όσο και των μουζικαρισμένων ήταν πολύ μεγάλος από πέρυσι.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος σ.σθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει θερμά τις δεσποινίδες Θεοδώρα Αθ. Παπαγεωργίου, Ελευθερία Κοτσίκου, Αναστασία Σκαφτούρου (Εμμή), τις κυρίες Ντίνα Ευθ. Θεοδώρα και Γιάννα Χρ. Τσάμη, τον Αθανάσιο Παπαγεωργίου και Ανδρέα Μαυράκη που εργάστηκαν εντατικά για τον σπολισμό των αρμάτων.

Ευχαριστεί τα παιδιά που πλησίασαν με την παρουσία τους την παρέλαση των αρμάτων στην Ελευθερία Κοτσίκου (νύφη), τον Δημό (γομπρό), την Γεωργία Τσιραντζή (παράνυρο), την Δρασούλα Σκαρπούλου (Βασίλισσα), τον Νίκο Ευθ. Θεοδώρα (Βασίλειο), την Ιωάννα Σιδεράκου Κι...

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ

1. 2.1.83 Ημέρα Κυριακή και ώρα 9 μ.μ. ο Πολιτιστικός Σύλλογος Γαλαξειδίου (Π.Σ.Γ.) διοργάνωσε στο κέντρο «Τ' σθολή» χειροσπερίδα με την ευκαιρία της Πρωτοχρονιάς και παρρησίας ντυμένο Άγιο Βασίλη που παρίστανε δαράκια σε όλους τους παρευρισκόμενους.

2. 12.1.83 Ημέρα Τετάρτη και ώρα 6 μ.μ. διοργάνωσε στην αίθουσα του Π.Σ.Γ. εκδήλωση με θέμα «Σχολή Γονέων, συζήτηση, γνωριμία» από την κυρία Μαρίνα Τσελέ και παρουσίαση του βιβλίου της κας Χουρδάκη με τίτλο «Οικονομική Ψυχολογία» από την Λυδία Καραϊσκού.

3. 30.1.83 Ο Πολιτιστικός Σύλλογος ενίσχυσε οικονομικά το σώμα των Λυκόπουλων Γαλαξειδίου με τα ποσόν των 5.000 δρχ.

4. 3.2.83 Ημέρα Πέμπτη και ώρα 6 μ.μ. στην αίθουσα του Π.Σ.Γ. διοργανώθηκε φιλολογική συζήτηση με θέμα «Σουρεαλισμός». Μίλησαν ο κος Γιάννης Κολέας πρόεδρος του Π.Σ.Γ. ο Δεσμής, η Φιλόλογος δεσποινίδα Πάπια Παυλίδου, ο κος Αυγέρης

νέζα, την Αναστασία Σκαφτούρου (Εμμή), την Λεουβία Γρίβου (Καπέτάνιο), τις μαθήτριες Σουλάντζου Ζωή, Καραϊωτόν Καπερίνα, Κλάδανου Ζωή (Χαβανέζες) επίσης δε τους Κώστα Μαυράκη, Γιώργο Μαυράκη, Εύθυμο Μαυράκη, Ευθύμιο Τσάνο και Ευθύμιο Ανδρ. Μαυράκη για την συμμετοχή των τροχοφόρων τους στο καρναβάλι.

Τέλος ο Σύλλογος ευχαριστεί τον Πρόεδρο της Κοινότητος κ. Γεώργιο Τσελέ για την προθυμία του να βοηθήσει στην άφιξη διενεργώ του εθίμου και την μελλοντική οικονομική ενίσχυση του Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών γι την οικονομική ενίσχυση με τα ποσόν των 10.000 δρχ., τον κ. Αλέξανδρο Παπαλεωνοδρή για την προσφορά 7 σάκων αλεύρου, την Αστυνομική Αρχή του τόπου μας για την τάξη που επικράτησε και ιδιαίτερα όλους τους συμπατριώτες τους για το ενεργό μέριμνα που έλαβαν στο πατροπαράδοτο αλευρομουζούρωμα, όσο και γι την άφιξη συμπεριφορά τους τους συμπατριώτες θεατές.

Ευχόμαστε δε υγεία, χαρά, ευτυχία, χρόνια πολλά και του χρόνου.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Με τιμή

Ο Πρόεδρος
ΛΟΥΚΑΣ ΓΚΟΥΛΑΣ
Η Γενική Γραμματέας
ΣΟΥΛΑ ΠΑΠΑΛΕΞΗ

Όσο αφορά τον Αποκριάτικο Χορό του Π.Σ.Γ. ευχαριστούμε θερμά την κ. Μήνη Γκελίσταση σ.ε. Ιωάννου για την προσφορά στην λαχειοφόρο αγορά μιάς φωτογραφικής μηχανής (Κόντακ) αξίας 20.000 δρχ., τον κ. Γιάννη Τραδαράρο για ένα ταξί και μια εσάρπα και τον κ. Σπύρο Βασιλείου για μία Μεταστυπία. Επίσης τον κ. Νικόλαο Αρμάκο και Νικόλαο Γκούλα για την προσφορά 2 δροχών μελι.

Για το Δ.Σ.
Η Γεν. Γραμματέας
ΣΟΥΛΑ ΠΑΠΑΛΕΞΗ

Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ Ο ΠΑΛΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την σελίδα 3
σετε από κάτω τη φωνή του μπάρμπα - Άργυρη, «εβαράτε... Κι έχετε διαλέξει από πριν τις καμπάνες, ποιάς τη μεγάλη, ποιάς τη μικρή και ποιάς το καμπανάκι... Θα σκορπίσουν τον ήχο τους στο δικό σας ρυθμό και στη δική τους αρμονία... Μέσα στην έκκλησιό μπηκαν στη δολογία...

— Να μπαίνεις στην αλή της νάνας της Βασιλικής και να σκάβεις πάνω απ' τις άραδιασμένες γλάστρες με βασιλικό και στις γωνίες την άμπανόριζα... Λες και μωρίζουν άκόμα μέχρι σήμερα, το ίδιο...

Ναι, Μπορεί να μην είναι δολοφονική η αλήθεια, ότι η νοσταλγία κι ο καμμός είναι μόνο γι' τη φύση, δ-

μως είναι κι αυτό αλήθεια πολλή.

Ένα άνακάτεμα είναι όλος αυτός ο παλμός του ποσογισμού. Είκοτες, αντικείμενα, ή φύση με ταπεινά παιχνίδια και τους συνδυασμούς της, αυτός ο άφρατος καλλιτέχνης απ' τη μία μεριά, ή ζωή από την άλλη, ή τα δικά της, επίσης άτέλειωτα παιχνίδια. Τέλος οι άνθρωποι οι γύρω, οι πολλοί ή οι λίγοι οι συγκαρμένοι, οι δικό σου, που κάποτε γέμίζουν τη ζωή σου και τώρα δεν τους έχεις... Πώς να τα ξεχωρίσεις όλα τα αυτά για να βρεις ποσοστά κι αναλογίες σ' αυτή τη σύνθεση που ή λέρη απόλαυσταλγία... Πόσο άνηκε στη φύση και πόσο στον άνθρωπο και τη ζωή του.

Δεκέμβριος 1982
ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΠΕΡΙΔΙΚΗΣ